

Innskjerpning av nødvergeretten for hund og bufe.

Slik Jegernes Interesseorganisasjon forstår departementets forslag, vil det ikke bli innarbeidet et krav om varselskudd eller andre skremmende tiltak før avlaving. Vi forstår det slik at forslaget får endret lovtekst fra;

*“Vilt kan avlives når det må anses påkrevd for å fjerne en aktuell og betydelig fare for skade på person. Eieren, eller en som opptrer på vegne av eieren, kan avlive vilt under **direkte angrep** på bufe, tamrein, gris, hund og fjørfe.”*

Til;

*Vilt kan avlives når det må anses påkrevd for å fjerne en aktuell og betydelig fare for skade på person og dennes eiendom. Eieren, eller en som opptrer på vegne av eieren, kan når det må anses **påkrevd**, avlive vilt under direkte angrep på bufe, tamrein, gris, hund og fjørfe.”*

Endringen ligger i bestemmelsens annet ledd annet punktum skjerpes ved at begrepet "direkte angrep" endres til "påkrevd". Endringen er kanskje ikke så betydelig ved første øyekast; men etter vår vurdering vil den i praksis kunne ha stor betydning.

For det første: ved direkte angrep fra rovdyr på hund eller person vil man ofte ha svært liten tid til å treffe avvergende tiltak. Særlig tenker når man tenker på bjørn som i de tilfeller vi kjenner fra eksempelvis Sverige. Angrep fra korte hold hvor beslutninger må treffes raskt og det trolig ikke er tid til å avfyre et varselskudd. Med den innsikt påtalemyndigheten har vist i forhold til jakt, frykter Jegernes Interesseorganisasjon dette vil bety en økning i antallet tiltaler for skudd mot rovvilt (uten at dyret faktisk blir truffet (Til tross for at dyret ikke felles vil man kunne bli dømt for forsøk på felling.)

Dersom dette blir vedtatt er vi tilbake til den gamle rettstilstanden der Mentz Eidsberget ble domfelt for å ha felt en bjørn på 12 meters avstand. Det er etter vårt syn lite ønskelig med et så snevert og stivbeint regelverk. Det er i tillegg skytter som har bevisbyrden for at han faktisk eventuelt har skutt varselskudd m.m.

Enda verre frykter vi det vil kunne bli når det er snakk om nødverge for hund og tamfe i forhold til ulv. Hva legger departementet i begrepet «påkrevet for å avverge angrepet» i en slik situasjon?

Noen aktuelle problemstillinger: når foreligger det et angrep? (er det nok at ulven observeres i en innhegning) Når har angrepet kommet så langt at det ikke på annen måte kan avverges? Hvor mye skal man forlange av tiltak før man kan rette skudd mot viltet?

Igjen er det du som jeger/bonde som har bevisbyrden, hvilket er en ganske annen prosess i Norge enn det er etter § 28- retten i Sverige, der Länsstyrelsens besiktingsmann i det store og hele avgjør saken. I Norge blir det automatisk en SNO/politisak som innebærer store konsekvenser for jegeren/utøveren i hele etterforskningens varighet.

En del av den politiske målsettingen har vært konfliktdempende tiltak og der igjennom fikk man nødvergerett også for hund. Det nye forslaget fra departementet er etter Jegernes Interesseorganisasjons oppfatning en uthuling av denne nødvergeretten da den oppfattes for rigid. Det blir stor avstand mellom teori og praksis sett opp mot de situasjoner som oppstår i skogen og de valg som må tas i løpet av svært kort tid. En mistenkeliggjøring og rettslig prosess mot utøvere av lovlig nødverge vil ikke bidra positivt for aksepten av store rovdyr i Norge. Siden vi igjen har en voksende bestand av store rovdyr, burde også departementet ta inn over seg at rovviltet kan være farlig for dyr så vel som mennesker og det kan oppstå situasjoner der det vil være behov for å felle et rovdyr som oppleves som en reell trussel mot folk eller fe. I andre land - eksempelvis i Øst-Europa - har man nødvergerett som ikke er like rigid og denne oppfattes betraktelig konfliktdempende mellom by og land.

Jegernes Interesseorganisasjon finner også at den tidligere rettstilstanden man nå ønsker å videreføre henger flere tiår tilbake i tid. 1970-1980 tallets rovviltstammer er historie og da i særlig grad ulv og bjørn som har økt med flere hundre prosent i Norge og Sverige. Det er i dag ikke like kritisk om bjørn eller ulv felles i nødverge som det den gang var.

Til syvende og sist vil den foreslåtte endringen fra departementet innebære at viltet igjen får samme rettsvern som gjelder for mennesker, jfr strl § 48. Jegernes Interesseorganisasjon mener bestemt at vilt ikke kan gis samme beskyttelse som mennesker. Man kan etter vår mening ikke kreve at den som skal avverge er like forpliktet til å forta de samme grundige vurderinger som om det er en person man vurderer å avfyre et drepende skudd mot.

Jegernes Interesseorganisasjon, på vegne av sine medlemmer, motsetter seg departementets forslag til innskjerping knyttet til nødvergerett for hund og bufe og imøteser en videreføring av dagens ordlyd.

Rolf Larsen
Styreleder

Jegernes Interesseorganisasjon

Roy Yven
Nestleder/Informasjonsansvarlig

Jegernes Interesseorganisasjon